

for ene med denne Lovgivning i et Land, hvor Pensionering for de Menige hidtilbogs har været ukjendt. Jeg troer, at saalænge vort hele Pensionerings-System ikke har faaet sin behøvrige Udvikling, vilde vi ikke være istand til at tage nogen Beslutning om den Deel af Loven, som gaaer ud paa Pensioneringen, men vi maae holde os til Erstatningen. Her bliver det maaskee paa sit rette Sted at spørge, om jeg — thi jeg kan kun tale paa mine egne Begrebe — da vil tilraade, at gaae videre med en Lov, som esler min Formening lider af en saa væsentlig Feil. Og dog vil jeg gjøre det; jeg vil tilraade, at vi idetmindste flytte den over paa det næste Stadium. Dersom den Commission, som den ærede Krigsminister har omtalt, allerede var nedsat for at behandle denne Gjenstand, havde optaget i sin Midte den ærede Forslagsstiller, skulde det have været mig det kjæreste, om han havde bragt sit Lovforslag derhen; thi ligesaa overbeviist jeg er om, at Sagen kun ved Thingets ivrige Medvirken snart vil komme til et endeligt Resultat, ligesaa overbeviist er jeg om, at vi i denne Sag ikke kunne gaae alene. Jeg troer den ærede Forslagsstiller har gaaet med noget for store Skridt over alle de særlige Fonds, og at det er alt for let sagt, at de have saa store Kapitaler, og at vi derved kunne disponere eller raade over saa og saa mange Indtægter. Den ærede Forslagsstiller maa hvergang han siger dette høit, snart sige ved Siden af, at saaledes burde det være, men er det endnu ikke. Jeg indrømmer meget gjerne, at det maaskee kunde være rigtigere, at vi, istedetfor at lade Staten overtage Invalidernes Forsørgelse eller Erstatning i Form af en Livrente, kom derhen, under Finansministeriet at samle disse særlige Fonds just til dette Hovedsiemaal. Men jeg indrømmer oprigtigt, at jeg ikke kan indsee den væsentlige Fordeel, som derved skulde opnaaes. Jeg kan til Rod indsee, at der kunde være nogen Fordeel derved, hvis vi kunde forlægge den Sum, som saaledes bliver samlet, udenfor Finansministeriets og vort Omraade, saa at, om vi ogsaa engang bleve enige om at tage Alt, hvad der saaledes var samlet, til et nærmere liggende Formaal, saa kunde vi dog ikke tage denne Sum; men naar

vi lade den ligge lige udenfor Finansklassen i en anden Kasse, saa er den dog ikke bedre end om den var i Finansklassen selv, og vi kunne altsaa rolig lade den gaae til den samme Forvaltning. Jeg troer derfor vistnok, at det som i finansiel Henseende er at gjøre, det er meget mindre paa Invalidkassens Begrebe at undersøge, om vi i disse særskilte Fonds kunne finde den Hjælpelilde, som vi trænge til, end at undersøge, om disse særskilte Fonds saavel som om mange andre Fonds, som gaae igjennem Statskassen, om de kunne blive forvaltede paa en saadan Maade, at de Procenter, som afgaae til Forvaltningen, blive mindre, og deres Anvendelse til et nyttigt Formaal blive større. Dette bør være Gjenstanden for vor Undersøgelse; men det forekommer mig, at denne Undersøgelse ligger i det Væsentlige udenfor denne Sags Omraade. Vi skulde vistnok Forslagsstilleren Tak for den Ræstthed, hvormed han har strakt Haanden ud efter disse Fonds, og derved tvunget deres Forsvarere til at rykke frem med deres grove Skyts og prøve paa, om de kunne forsvare sig mod vor indgribende Billie til at komme i Besiddelse af disse Fonds; vi maae fremdeles takke ham for alle de historiske Oplysninger, han har bragt tilveie, og hvorved det er blevet mere og mere klart, at saa af disse Fonds i Grunden have den mere private Charakter, man har villet tillægge dem. Men jeg troer paa den anden Side ogsaa, at Forslagsstilleren maa blive enig med os i, at vi ikke her i denne Sal igjennem et Udvalg, som er valgt uden nogen nærmere foregaaende Undersøgelse, ville være istand til at fatte en Beslutning, som i den Henseende kunde være nyttig eller ståa ved Magt. Skulle vi altsaa, efterat vi have fremmet Sagen paa næste Stadium, gjøre Andet end at see at skaffe der en Samvirken istand med Regjeringen og den Commission, som nu er nedsat, saa troer jeg, at vi maae gaae en anden Vej; saa maae vi paa næste Stadium forlange en Undersøggelsescommission nedsat, en Commission, som med den Myndighed, Thinget kan give den, kan trænge dybere ind i Forholdene saavel med Hensyn til disse Fonds, som med Hensyn til Invalidernes nærværende Stilling; thi, skjøndt min ærede Ven har sagt os, at hans Maximim-Beregning førte ham